

*Hoofdstuk 1:
Een nieuwe BFF*

Aan: Marilou33@mail.com

Van: Léa_jaime@mail.com

Datum: Donderdag 18 december, 19.21

Betreft: Coussinus, dat gebeurt me geen tweede keer!

Hoi, beste-vriendin-die-zich-af-moet-vragen-of-haar-beste-vriendin-niet-is-opgeslokt-door-Youpi!-aangezien-ze-bijna-niets-van-zich-heeft-laten-horen-sinds-het-begin-van-die-vervelende-proefwerkweek!

Laat me je geruststellen: alles gaat goed. Ik heb vandaag mijn Engelse proefwerk overleefd. Ik heb er de hele week met Jeanne voor geleerd. Ik moest niet alleen heel veel uit mijn hoofd leren, maar ook nog een stukje van 250 woorden schrijven over een onderwerp dat de lerares zou kiezen. Ik had dus al allerlei tekstjes voorbereid in de hoop dat de lerares één van die onderwerpen zou kiezen, maar je weet het: ik trek het geluk meestal niet aan en dat gebeurde dus niet. Het thema was 'kerstvakantie'. Gelukkig schrijf je Cuba in het Engels op dezelfde manier, dus dat woord heb ik in elk geval foutloos geschreven!

Even serieus, ik denk dat ik het deze week best wel goed heb gedaan. Ik ben alleen nog bang voor het proefwerk van morgen. Het laatste van het jaar, maar niet het makkelijkste: wiskunde. Ik heb een lijstje gemaakt van de vergelijkingen die ik moet onthouden en vooral niet door elkaar moet halen. Kortom, coussinus kan het

deze keer vergeten, en sinusitus ook! Lol! We moeten alle stof kennen die we tot nu toe hebben behandeld, dus een gedeelte had ik nog heel goed in mijn hoofd, omdat ik als een gek had gestudeerd om met jou mee te mogen naar het concert van One Direction! Ik denk dat ik er klaar voor ben. Ik heb afgelopen zondag alles nog eens doorgenomen met Alex in een café, om er zeker van te zijn dat ik alle hoofdstukken snapte. Hij zei dat ik het er zeer waarschijnlijk levend van af zal brengen!

Alex (sloeg zijn wiskundeboek dicht): Mmmh, je bent best wel een nerd eigenlijk, miss Olivier.

Ik (haalde mijn schouders op): Dat komt door mijn vrijgezellenstatus. Aangezien ik geen tijd meer verlies met sukkel, kan ik me concentreren op mijn schoolwerk.

Alex: Je ouders zullen wel trots zijn!

Ik: Praat me er niet van! Nog even en dan hangen ze mijn foto in de keuken met de titel 'nerd van de maand' eronder.

Alex: Maakt Olivier het je nog moeilijk?

Ik: Nope. Ik heb al weken niets meer van hem gehoord. Ik ontwijk zijn blik als ik hem tegenkom, Olivier mijdt Maude ook als de pest, en Maude bekijkt me van onder tot boven zodra ze de kans krijgt. We onderhouden een mooie vriendschap!

Alex: Mmmja, ik had al gemerkt dat er wat spanning in de lucht hing tijdens de lessen...

Ik: 'Wat' spanning? Dat lijkt me zwak uitgedrukt! Maar ik maak me er niet druk meer om. Over een week ga

ik lekker naar Cuba voor een break. Twee weken lang geen jongens en geen coole gang meer!

Alex (met een pruilmondje): Wij zullen je missen, hoor!

Ik: Oh, ik weet zeker dat jullie het zullen overleven. Wat ga jij eigenlijk doen met Kerst en Nieuwjaar?

Alex: Niks spannends eigenlijk. De 24^e bij mijn moeder, de 25^e bij mijn vader, en de 31^e bij Alexis met de jongens van de hockey.

Ik: Het is ook zo, jij viert twee keer Kerstmis... Het lijkt wel of ik steeds vergeet dat jouw ouders zijn gescheiden.

Alex: Dat komt misschien omdat ik het nooit echt duidelijk uitleg. Ze zijn al uit elkaar sinds ik drie was en ze zijn allebei al snel opnieuw getrouwd. Kortom, als ik het over 'mijn ouders' heb, heb ik het eigenlijk over twee paar ouders!

Ik: Wow. En hoe gaat dat?

Alex: Heel goed. Ik ben door de week altijd bij mijn moeder en in het weekend bij mijn vader. En ik heb het geluk dat mijn ouders uit elkaar zijn gegaan zonder alles kapot te maken! Ze zijn zelfs vrienden gebleven na hun scheiding.

Ik: Dat is cool, zeg! Een hele moderne situatie! En je stiefouders? Kan je het goed met ze vinden?

Alex: Ja. De vriendin van mijn vader is altijd heel respectvol geweest en heeft zich nooit met mijn zaken bemoeid, maar de partner van mijn moeder heeft zich nooit ingehouden wat discipline betreft! Eerlijk gezegd had hij gelijk! Ik was best lastig toen ik klein was!

Ik: En nu ben je niet lastig meer zeker?

Alex (met een zielig gezicht): Ha! Ha! Ha! Heel grappig.

Ik: En vond je dat vervelend, dat hij je vertelde wat wel en niet mocht?

Alex: In het begin wel een beetje, maar ik wende eraan. Zoals ik je al eens heb verteld: als het allemaal even niet zo goed ging organiseerden ze een vergadering om mij samen de les te lezen. Ze waren met z'n vieren om mij het leven zuur te maken!

Ik: Oef! Arme jij! Dus, als ik het goed begrijp zijn jouw zus en je broer...

Alex: kinderen uit hun tweede huwelijk, ja.

Ik (dromerig): Hmm...

Alex: Wat? Waar denk je aan?

Ik: Ik probeer me voor te stellen hoe het zou zijn als mijn ouders zouden scheiden en een nieuw leven zouden beginnen, maar het lukt me niet, want ik heb ze altijd samen gezien. En ik bedacht net ook dat er dingen zijn die ik nog niet weet over jou, en dat verbaast me een beetje, na een jaar vriendschap!

Alex: Het komt omdat ik te druk bezig was met flirten met jou.

Ik moest heel erg lachen.

Ik: Ah, ik begrijp het... en nu ik een saaie nerd ben geworden heb je geen zin meer om met me te flirten?!

Alex (lachte zijn charmante lachje): Ik wist wel dat je het leuk vond dat ik je af en toe lastig viel!

Hij kwam naast me zitten op het bankje en legde zijn arm om mijn schouder. Ik deed mijn ogen een microseconde dicht om stiekem zijn geur op te snuiven (ik weet het, het is raar, maar ik vind zijn geur nog steeds onweerstaanbaar).

Hij (glimlachend): Voel je je beter?

Ik: Ja.

We zaten een tijdje in stilte naast elkaar. Ik wierp een blik uit het raam en zag dikke vlokken naar beneden dwarrelen. Het is misschien raar, maar op dat ogenblik dacht ik dat ik dat moment voor altijd zou onthouden. Om een of andere reden voel ik me altijd goed bij Alex. Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom ik me graag eventjes heel close met hem wilde voelen, voordat we, met beide beentjes op de grond, onze rollen in onze platonische relatie weer op zouden pikken. Toen ik me uiteindelijk naar hem toe draaide, voelde ik dat hij in dezelfde mood was als ik. Hij staaarde glimlachend in de verte.

Ik: Fijn hè, vind je niet?

Ik zei dat zonder erbij na te denken. Alex keek me aan met een vreemde blik in zijn ogen, en toen onderbrak mijn GSM ons. Het was Felix, hij zei dat hij over vijf minuten met de auto voor het café zou staan. Ik ruimde mijn schriften op en bedankte Alex voor zijn hulp.

Alex: Graag gedaan. Wanneer je maar wilt.

Hij gaf me een knipoog.

Ik (deed de knopen van mijn jas dicht): En als jij zin hebt om te praten, zal ik er altijd voor je zijn.

Ik gaf hem ook een knipoog en probeerde net zo charmant te doen als hij, maar aan zijn gezicht te zien kwam het niet over.

Alex (lachend): Waarom trek je zo'n gek gezicht?

Ik (zuchtend): Goed, ik wilde net zo charmant doen als jij, maar blijkbaar ben ik daar niet zo goed in.

Ik gaf hem een kus op zijn wang en liep snel naar Felix toe voordat hij op zijn claxon zou beginnen te rammen.

Deze studiemiddag was zo'n beetje het hoogtepunt van mijn week! En jij? Hoe gaat het met jouw proefwerken? Lukt het je om te leren tussen het lawaai dat je broertje maakt en de kussen van je vriendje door? Is JP nog steeds jaloers op Harry, of heeft hij geaccepteerd dat hij jouw hart moet delen met de knapste zanger van de wereld?

Ik wil nieuwtjes! Léa xox

Aan: Léa_jaime@mail.com
Van: Marilou33@mail.com
Datum: Vrijdag 19 december, 17.22
Betreft: Ik ben zo JALOERS!

Hoi!

Goed, ik heb diep nagedacht en besloten dat ik je vergeef dat je me hebt genegeerd sinds ik weer thuis ben nadat ik bij jou had gelogeed, maar ik ben nog wel boos dat je me de hele kerstvakantie lang in de steek laat. Je laat me hier helemaal alleen bibberen in de kou, terwijl jij daar gaat liggen bakken in de Cubaanse zon! Ik ben echt zó jaloers!

Maar, het gaat nog steeds heel goed tussen JP en mij (hij heeft uiteindelijk begrepen dat mijn onvoorwaardelijke liefde voor Harry niets verandert aan wat ik voor hem voel!), en hij heeft me uitgenodigd om op 25 december bij hem thuis te komen eten met zijn hele familie. Ja, je hebt het goed gelezen: ik ga bij JP thuis Kerstmis vieren! Dat vooruitzicht troost me dus een beetje. In het begin was ik bang dat mijn ouders nee zouden zeggen, vooral omdat we die avond altijd naar mijn oma gaan, maar tot mijn grote verbazing hebben ze, zonder ook maar even te zeuren, toestemming gegeven. Ik weet niet zo goed wat er met ze aan de hand is de laatste tijd, maar ze lijken een beetje verstrooid allebei. Ik klaag niet hoor, vooral niet

omdat ik een saai diner verruil voor wat tijd met mijn vriendje! Het wordt waarschijnlijk laat de 25^e, dus bood de moeder van JP aan daar te blijven slapen (in de logeerkamer natuurlijk), maar mijn ouders komen me liever ophalen. Ik denk dat er toch grenzen zitten aan hun tijdelijke verstrooidheid! Toen Zack te horen kreeg dat ik er dit jaar niet bij zal zijn om Kerstmis met oma te vieren, keek hij me met zo'n teleurgestelde blik aan, dat ik medelijden met hem kreeg. Ik ben niet van gedachten veranderd, ondanks zijn emotionele chantage, maar ik heb wel een hele grote doos lego voor hem gekocht die ik hem op kerstavond ga geven. Zo voel ik mezelf misschien wat minder schuldig, en vergeeft hij me misschien.

Eerlijk gezegd ben ik nu echt in een jubelstemming, want sinds 14.32 uur precies, heb ik vakantie!! Ik had vanmorgen een wiskundeproefwerk (supermakkelijk), en vanmiddag mochten we van onze leraar Spaans wat eerder weg! Onze klas was eerlijk gezegd ontzettend druk, dus hij had nogal veel moeite om ons onder controle te houden. Weet je waar ik aan dacht toen ik de klas uit liep? Dat ik stiekem in jouw koffer zou willen kruipen om mee te kunnen naar Cuba! Met de paar woordjes Spaans die ik spreek zou ik je kunnen verdedigen tegen een cool gang met latina's, of helpen als je een knappe buitenlander wilt versieren tijdens de nieuwjaarsparty! ;)

Ik weet best dat het onmogelijk is, ik blijf hier in dit gat zitten en neem genoeg met het feestje van Laurie. Even serieus, dat wordt vast een hele leuke avond! Haar ouders geven een feest en Laurie mag al haar vrienden uitnodigen in de *kelder*^[w]! Yeah! En aangezien mijn ouders dubbel gerustgesteld waren, omdat er ouders aanwezig zijn en het bij Laurie is, mag ik bij haar blijven slapen die nacht! Dat wil dus zeggen dat Steph, Laurie en ik de hele nacht kunnen nakletsen over de avond en lekker kunnen roddelen!

Ik stop er nu mee, want over een uurtje heb ik de allerlaatste zwemtraining van het jaar. Ik geef je een dikke knuffel en ik eis dat je me elke dag schrijft als je op Cuba bent, want ik wil niets missen van jouw avonturen in dat paradijs!

Lou xox

PS: Je bent vrijgezel! Geniet daarvan! Het is allemaal wel mooi en aardig dat Alex er is om je te troosten, maar ik denk dat je het in je hebt om een paar weken zonder jongen te overleven! Leve de feministische Léa die ergens in jou schuilt! 😊

Vrijdag 19 december

20.47

Jeanne (online): Hoi! Is je koffer al ingepakt?

20.48

Léa (online): Hé! Eerlijk gezegd had ik net mijn koffer dichtgeritst toen mijn moeder mijn kamer binnenkwam en er op stond de inhoud te controleren... En toen heeft ze de helft van mijn kleren er gewoon weer uit gehaald! Ze zegt dat ik geen vier spijkerbroeken, vijf rokken, acht jurken en twintig topjes nodig heb voor twee weken vakantie!

20.49

Jeanne (online): Lol! Ik denk dat je inderdaad (een klein beetje) had overdreven!

20.50

Léa (online): Dat weet ik ook eigenlijk wel... Maar ik ben altijd bang dat ik juist dat kledingstuk nodig zal hebben dat ik thuis heb gelaten! Daarom had ik bijna mijn hele garderobe ingepakt, maar nu moet ik kiezen van mijn moeder. Moeilijk hoor! Het is wel fijn om eens aan iets anders te denken dan aan onregelmatige Engelse werkwoorden of wiskundeformules! VAKANTIE JOEPIEIEIEIEIE!

20.51

Jeanne (online): Echt wel! Ik ben zo opgelucht en blij! En we kunnen ook nog vieren dat we onze proefwerken waarschijnlijk heel goed hebben gemaakt!

20.51

Léa (online): Ja! Ik ben eindelijk eens niet bang dat ik mijn wiskundeproefwerk heb verprutst!;) Trouwens, waar had jij het met Alex over na de test? Het zag er nogal serieus uit.

20.51

Jeanne (online): Hij wilde alleen weten hoe het met me gaat. Hij zei dat we elkaar elke dag zien, maar dat het nog een beetje raar voelt allemaal, sinds het uit is. We praten niet echt meer met elkaar.

20.52

Léa (online): En wat vind jij?

20.52

Jeanne (online): Hij heeft gelijk, we praten niet meer over serieuze dingen, maar ik ben denk ik wel klaar om weer gewoon vrienden te worden, zoals voordat we iets kregen samen, en hij ook! We hebben afgesproken leuke dingen te gaan doen tijdens de vakantie. En aangezien jij ons in de steek laat, zullen we zo minder eenzaam zijn.;)

20.53

Léa (online): Och, arme jullie! ik voel me bijna schuldig! Even serieus, ik ben heel blij dat jullie de draad weer willen oppakken, want ik mis de drie musketiers.

20.53

Jeanne (online): Ja! Sinds Halloween lijkt het wel alsof je een soort d'Artagnan bent met gedeelde voogdij!

20.53

Léa (online): En voordat het uitging tussen jullie was ik een d'Artagnan die het vijfde wiel aan de wagen was! Ik ben heel blij dat ik mijn oude plekje weer kan innemen! 😊 Heb jij iets gehoord van Katherine? Na het proefwerk heb ik haar gezocht om haar gedag te zeggen, maar ze was al weg!

20.54

Jeanne (online): Sophie en Marianne hebben ons uitgenodigd voor een pyjamafeest vanavond met Maude en Lydia, dus ze ging er snel vandoor om ze niet tegen te komen, want ze heeft geen zin om er heen te gaan! Ik had een goed excuus, want ik moet morgenvroeg om 7.00 uur weg!

20.55

Léa (online): O, ja! Het is ook zo! Je gaat skiën met je ouders!

20.55

Jeanne (online): Yep! Niet zo exotisch als Varadero, maar toch leuk!;

20.55

Léa (online): Ik moet nu stoppen, want mijn ouders maken zich druk omdat ik nog steeds niet klaar ben met het inpakken van mijn koffer! Schrijf me zodra je kan om me alle roddels te vertellen! Felix en ik nemen een computer mee zodat we op de hoogte blijven van de gebeurtenissen in de bewoonde wereld.

20.56

Jeanne (online): Cool! Ik hou je op de hoogte! Geniet van je vakantie en neem een kitscherig souvenirkje voor me mee, oké?;

20.56

Léa (online): Beloofd! xxx

 20-12 08.34
.....

Lou! We zitten nog niet eens in het vliegtuig en ik heb al een kledingcrisis!

 20-12 08.35
.....

Vertel!

 20-12 08.36
.....

Ik ben van huis gegaan met kniekousen en een rokje, omdat ik dacht dat ik geen winterkleding nodig had...

 20-12 08.37
.....

Maar Léa, het is buiten ongeveer -1000°C!

 20-12 08.38
.....

Dat weet ik! En op het vliegveld ook!

 20-12 08.38
.....

Je had je winterjas toch wel mee, hoop ik?

 20-12 08.40

Nee. ☹️ Een halfuurtje voordat we zouden vertrekken stonden mijn ouders erop dat ik mijn jas mee zou nemen. Ze zeiden dat ik anders een longontsteking zou oplopen. Uiteindelijk heb ik half toegegeven en een spijkerjasje meegenomen... Maar dat is niet genoeg! Ik heb het echt heel koud en ik wil het niet toegeven aan mijn ouders!

 20-12 08.41

Sukkeltje!! Je had op zijn minst je zwarte wollen jas mee moeten nemen!

 20-12 08.42

Ja, dat weet ik wel hoor, bedankt. Mijn moeder wilde ook nog absoluut drie uur van tevoren aankomen, dus nu heb ik niets anders te doen dan denken aan die rottige kou! In de tussentijd warm ik mezelf op in de toiletten, ik zit onder de handdroger.

 20-12 08.43

Ha! Ha! Ha! Echt weer iets voor jou! Je zit nog niet eens in het vliegtuig en je beleeft al avonturen!

 20-12 08.44
.....

Pfff! Ik troost mezelf met het idee dat ik heel binnenkort lekker in de zon zal liggen! ;) Ik stop nu, ik ga nog even onder de warme luchtblazer zitten en daarna ga ik met mijn ouders iets drinken in een cafeetje (ik hoop dat het daar lekker warm is!). xxx

 20-12 08.44
.....

Oké! Schrijf me zodra je bent aangekomen! 😊